

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martyiny Küchlerové, Ph.D. ve věci

žalobce: M. M.
proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, č. j. MPSV-2024/261456-421/1,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, č. j. MPSV-2024/261456-421/1, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Hradci Králové (dále jen „úřad práce“) ze dne 24. 9. 2024, č. j. NAA-1799/2024-N3 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 1. 7. 2024 pro neplnění podmínek stanovených v individuálním akčním plánu (dále jen „IAP“) bez vážného důvodu

s odkazem na ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Uvedené neplnění podmínek spočívalo v tom, že se žalobce nedostavil na sjednanou poradenskou aktivitu, která se konala dne 1. 7. 2024 v 9.00 hod, a to bez vážného důvodu. S uvedeným právním názorem se žalovaný ztotožnil.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce předně upozornil, že napadené rozhodnutí není pravomocné, neboť ve správním řízení byl zastoupen zmocněncem Bc. . M. na základě plné moci ze dne 9. 9. 2024, kterému napadené rozhodnutí doposud doručeno nebylo. Bylo doručeno pouze do datové schránky žalobce, a to dne 1. 3. 2025. Takové doručení je v rozporu s § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).
3. Žalobce dále namítl, že mu zákonným způsobem nebylo prokázáno vytýkané jednání. Z prvoinstančního rozhodnutí neplyne, na základě jakých podkladů úřad práce ke svému rozhodnutí dospěl. Správní orgány zjišťovaly pouze okolnosti svědčící v neprospěch žalobce.
4. Úřad práce až po vydání prvoinstančního rozhodnutí doplnil spis o další listiny – seznam účastníků skupinové akce ze dne 1. 7. 2024 a záznam referentky P. A. do spisu ze dne 11. 11. 2024. Žalobce ani jeho zmocněnec nebyli na žádné dokumenty uchovávané mimo spis upozorněni. Proto z žádné z listin dostupných ve spise před vydáním prvoinstančního rozhodnutí pochybení žalobce nevyplývalo. Žalobci tedy nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, když tyto byly do spisu doplněny až po jeho vydání. Tímto postupem úřad práce porušil § 36 odst. 3 správního řádu a ani žalovaný tuto vadu nezhojil.
5. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože se ze strany žalovaného nedočkal revize správního řízení. Napadené rozhodnutí je dle něj dále nezákonné a nedůvodné.
6. Navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve shrnul skutkový stav věci.
8. Uvedl, že uznává, že napadené rozhodnutí měl doručovat zmocněnci a nikoli přímo žalobci. Je ovšem toho názoru, že takové administrativní pochybení nezkrátilo žalobce na jeho právech.
9. Žalovaný neseznal, že by se úřad práce při vedení správního řízení dopustil pochybení a že by nebylo zřejmé, na základě jakých podkladů bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí. Žalobce byl řádně seznámen se svými právy a povinnostmi. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že správní řízení bylo řádně zahájeno dle § 46 odst. 1 správního řádu. Ze seznamu účastníků skupinové akce, který je součástí spisové dokumentace, je prokazatelné, že se žalobce dne 1. 7. 2024 v 9.00 hod. na poradenskou aktivitu v rámci IAP nedostavil, tudíž neúčast je dostatečně prokázána. Žalobce byl řádně poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení a byla mu dána možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Této možnosti však žalobce nevyužil, ač měl k tomu dostačený časový prostor, a to od zahájení správního řízení dne 30. 8. 2024, až do vydání prvoinstančního
Za správnost vyhotovení: R. V.

rozhodnutí dne 27. 9. 2024. Žalobce byl vyrozuměn podle § 36 odst. 3 správního řádu dne 30. 8. 2024.

10. Vytýkané jednání bylo žalobci prokázáno, protože ze seznamu účastníků skupinové akce konané 1. 7. 2024 je doložitelné, že se této žalobce nezúčastnil. Správním orgánům nepřísluší dokazovat nevinu žalobce, když mají za prokázané, že se žalobce porušení stanovené povinnosti dopustil. Toliko je pak na samotném uchazeči o zaměstnání, aby následně prokázal, že uvedenou povinnost nesplnil např. z vážného důvodu dle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, kterým by mohlo být jeho porušení omluveno. Žalobce v rámci prvoinstančního správního řízení ani v rámci odvolacího správního řízení neuvedl žádný důvod, který by mohl být zohledněn jako vážný důvod.
11. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná. Správní řád nezná institut „revize správního řízení“. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že správní orgán rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu a byly řádně vypořádány žalobcem uplatněné námitky.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.

IV. Jednání

13. Na jednání ve věci konané dne 20. 11. 2025 se dostavila pověřená pracovnice žalovaného. Žalobce se z jednání omluvil a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Žalovaný odkázal na své vyjádření k žalobě a zdůraznil, že v IAP byly žalobci stanoveny povinnosti, mimo jiné se 1. 7. 2024 dostavit na poradenskou aktivitu. Žalobce těmto povinnostem nedostál.
14. Skutečnost, že se žalobce 1. 7. 2024 na poradenskou aktivitu nedostavil, bere žalovaný za prokázanou na základě seznamu účastníků ze skupinové akce. Žalobce ani nenamítal, že by se dostavil. Tuto námitku poprvé uplatnil až v odvolání. Žalovaný neshledal žádné skutečnosti, na základě kterých by měl za to, že prvostupňový správní spis nebyl řádně veden. K dotazu soudu žalovaný sdělil, že nemá návrhy na doplnění dokazování.
15. Žalovaný doplnil, že byť ze seznamu účastníků skupinové akce konané 1. 7. 2024 není seznatelné, kdy byl do spisu založen a zda s ním byl žalobce seznámen, úřad práce pracoval se skutečností, že se žalobce na tuto aktivitu nedostavil a žalobce to nerozporoval. Proto nebyl důvod tuto skutečnost dále dokazovat. Úřad práce měl listinu ve své dispozici. Žalovaný k jejímu předložení neviděl důvod. Žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání v souladu se zákonem.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozsah soudního přezkumu byl vymezen žalobními námitkami (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

A. Skutkový stav věci

17. Z předloženého správního spisu soud ověřil, že žalobce byl na základě své žádosti o zprostředkování zaměstnání ze dne 9. 1. 2024 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání dle § 26 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání a téhož dne převzal písemné „Poučení uchazeče o zaměstnání“, v němž je mimo jiné uvedeno: *„pokud se uchazeč o zaměstnání nedostaví na původně stanovený termín jednání na úřadu práce z vážných důvodů, je povinen doložit osobně nebo písemně do 8 kalendářních dnů vážné důvody písemným potvrzením a dostavit se na úřad práce do 3 pracovních dnů po pominutí vážných důvodů, pro které se nedostavil. 3. pracovní den po pominutí vážných důvodů v 8:00 hodin je pak stanoveným termínem jednání na úřadu práce.“* Součástí správního spisu je dále „Základní poučení účastníka řízení“ ze dne 9. 1. 2024, potvrzení o studiu na vysoké škole od 10. 9. 2021 do 8. 1. 2024, záznam z jednání s uchazečem o zaměstnání ze dne 9. 1. 2024, IAP ze dne 18. 6. 2024, jehož součástí je poučení o tom, že uchazeč o zaměstnání je povinen poskytovat součinnost úřadu práce při jeho vypracování, aktualizaci a vyhodnocování, a to v termínech stanovených úřadem práce, a plnit podmínky v něm stanovené. Důsledkem neplnění těchto povinností bez vážného důvodu je vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 22. 8. 2024 bylo žalobci doručeno 30. 8. 2024. Ve správním spisu je dále založen průkaz uchazeče o zaměstnání, protokol o ústním jednání ze dne 10. 9. 2025 včetně plné moci udělené Bc. P. M., xx, aby žalobce zastupoval v řízení vedeném Úřadem práce ČR – krajskou pobočkou v Hradci Králové, kontaktním pracovištěm Náchod, pod č. e. NAA-10/2024-N3. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 9. 10. 2024. Zároveň bylo doručováno do datové schránky žalobce, doručení nastalo 7. 10. 2024. Odvolání žalobce bylo úřadu práce doručeno 24. 10. 2024, přičemž k poštovní přepravě bylo přijato dne 23. 10. 2024. Výzva k odstranění nedostatků odvolání ze dne 29. 10. 2024 byla zmocněnci doručena 4. 11. 2024 a zmocněnec podáním ze dne 28. 10. 2024 odvolání doplnil.
18. Dne 11. 11. 2024 byl oprávněnou úřední osobou učiněn „záznam do spisu“. V rámci tohoto dokumentu referentka zaměstnanosti popsala, že na plánované schůzce dne 22. 8. 2024 při kontrole předchozí docházky na úřad práce zjistila, že se žalobce nedostavil na poradenskou aktivitu „Rekvalifikace – informace“, konanou dne 1. 7. 2024. K dotazu referentky, proč se žalobce nedostavil, odpověděl, že zapomněl. Žalobce byl referentkou poučen, že bude zahájeno správní řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Seznam účastníků této poradenské aktivity nebyl do spisu založen z důvodu ochrany osobních údajů ostatních uchazečů o zaměstnání. Referentka závěrem uvedla, že s tím, že se žalobce dne 1. 7. 2024 nedostavil na poradenskou aktivitu, byla seznámena téhož dne doručeným e-mailem od vedoucí Ing. S., jehož přílohou byl oskenovaný seznam uchazečů zařazených na příslušnou aktivitu s vyznačením, kteří uchazeči se nedostavili.
19. Zmocněnci žalobce byla dne 22. 11. 2024 doručena výzva, aby ve lhůtě do 5 kalendářních dní od data doručení doložil, že je oprávněn žalobce zastupovat v odvolacím řízení a takové oprávnění k datu podání odvolání úřadu práce doložil. V reakci na tuto výzvu zmocněnec uvedl, že doložená plná moc byla zmocnitelem udělena ve smyslu § 33 odst. 1 a 2 písm. b) správního řádu. Zmocněnec má za to, že z plné moci jednoznačně vyplývá, že je udělena pro celé řízení, tedy do pravomocného rozhodnutí ve věci.

20. Spis obsahuje také dva „seznamy účastníků skupinové akce“, které se konaly 14. 5. 2024 a 1. 7. 2024. Z těchto dokumentů nelze seznat, kdy byly do správního spisu vloženy.

B. Právní závěry

21. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Krajský soud považuje za vhodné nejprve shrnout relevantní právní úpravu a předestřít její ustálený výklad odkazem na recentní judikaturu Nejvyššího správního soudu.
23. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).
24. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)]. Co je vážným důvodem uvádí § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti.
25. Mezi účastníky řízení je sporné, zda je napadené rozhodnutí pravomocné. Stejně tak je mezi nimi sporné, zda bylo vytýkané jednání žalobci prokázáno v souladu se zákonem.
26. Námitce, že napadené rozhodnutí není pravomocné krajský soud nepřisvědčil. Krajský soud v souladu se správním orgánem prvního stupně konstatuje, že z plné moci nelze jednoznačně seznat, zda byla udělena pro správní řízení v prvním stupni nebo pro celé řízení, jak následně uvedl zmocněnec žalobce. Nicméně dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2018, č. j. 5 As 38/2016-28 „v případě, že existují pochybnosti o tom, v jakém rozsahu byla plná moc udělena, platí podle § 34 odst. 3 správního řádu, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.“ Toto pravidlo se tak použije v případech, kdy jsou dány pochybnosti o rozsahu zastoupení v rámci jednoho správního řízení. Správní řízení v obou stupních tvoří jeden celek (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2018, č. j. 5 As 38/2016-28).
27. Byť měl proto žalovaný z uvedeného důvodu správně napadené rozhodnutí doručovat zmocněnci žalobce, krajský soud se přiklání k závěru, že s ohledem na okolnosti případu bylo rozhodnutí zmocněnci materiálně doručeno (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2025, č. j. 1 Afs 206/2023-103) a je tak v právní moci.
28. Soud se následně zabýval žalobním bodem týkajícím se tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Pokud by soud jeho nepřezkoumatelnost shledal, vedlo by to bez dalšího ke zrušení takového rozhodnutí. Jak vyplývá z četné judikatury Nejvyššího správního soudu, nepřezkoumatelnost je závažnou vadou správního rozhodnutí, která brání tomu, aby takové rozhodnutí mohlo být po věcné stránce přezkoumáno soudem. Tato vada se vyskytuje ve dvou obecných formách, jež vyplývají z § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a sice nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
29. Nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí bude dána např. tehdy, nebude-li z něj vůbec možno zjistit, jak správní orgán rozhodl, ať už pro úplnou absenci výroku nebo jeho vnitřní rozpornost (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 127/2002-28), případně zásadní

Za správnost vyhotovení: R. V.

nesrozumitelností odůvodnění (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002–24). I přes určité vady, jimiž je rozhodnutí zatíženo, se však o nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost nebude jednat tehdy, je-li nedostatky možno odstranit výkladem rozhodnutí jako celku, a to v kontextu proběhlého řízení, obsahu správního spisu a podání účastníků (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006–72).

30. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je způsobena především nedostatkem skutkových důvodů rozhodnutí, např. pokud se správní orgán nezabýval všemi relevantními okolnostmi věci (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003–75), není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů učinil své skutkové závěry a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006–36). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak vzniká zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (i implicitně) reagovat. Přehlédnout nicméně nelze fakt, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017–38).
31. Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. V projednávané věci však shledal vady řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Tyto námitky žalobce byly důvodné.
32. Podle § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.*
33. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že stěžejní listina, tedy záznam do spisu referentky P. A., je datována 11. 11. 2024, tedy až po vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalobce se s tímto podkladem proto objektivně nemohl před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámit. Skutečnost, že se žalobce nedostavil na skupinové poradenství dne 1. 7. 2024, vyplývá dále z listiny „Seznam účastníků skupinové akce“, která je vložena na konci prvostupňového správního spisu. Tato listina není označena číslem listu, nelze z ní seznat, kdy byla do spisu vložena. Součástí správního spisu žalovaného je doplnění odvolání žalobce ze dne 5. 11. 2024, jehož přílohou je žalobcem nafočený správní spis, který měl k dispozici při nahlížení dne 10. 9. 2024. Z těchto fotokopíí pořízených žalobcem dne 10. 9. 2024 soud vyhodnotil, že k tomuto dni ve správním spisu prvního stupně listina označená jako „Seznam účastníků skupinové akce“ prokazatelně založena nebyla. Tímto postupem bylo porušeno právo žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť se nemohl
- Za správnost vyhotovení: R. V.

vyjádřit ke všem podkladům před vydáním rozhodnutí. Bylo tedy na žalovaném, aby takový postup zhojil a žalobce vyzval, aby se seznámil se všemi podklady před vydáním rozhodnutí, vyjádřil se k nim a případně navrhl důkazy, které žádá provést. Ze správního spisu ovšem nevyplývá, že by se tak stalo.

34. Pokud účastník řízení neměl možnost se s obsahem důkazních prostředků seznámit a vyjádřit se k nim podle § 36 odst. 3 správního řádu, jedná se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2023, č. j. 8 As 169/2021 – 39).
35. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, smyslem § 33 odst. 2 (současného § 36 odst. 3, poznámka krajského soudu) správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno; z výzvy správního orgánu k seznámení musí být zřejmé, že shromažďování podkladů bylo ukončeno.
36. Krajskému soudu proto nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně vyslovit, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. Je na žalovaném, aby zajistil, že další řízení dostojí podmínkám vyplývajícím z § 36 odst. 3 správního řádu. Vyrozumí žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z takového vyrozumění bude patrné, že je správní spis kompletní a shromažďování podkladů bylo ukončeno. Vyrozumění zároveň založí do správního spisu. Žalovaný tak umožní žalobci řádně se seznámit se všemi podklady pro vydání rozhodnutí a uplatnit svá procesní práva. Poté ve věci žalovaný opětovně rozhodne.

VI. Náklady řízení

38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, jehož náklady řízení spočívaly v zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Přiměřenou lhůtu k plnění stanovil soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den
Za správnost vyhotovení: R. V.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. listopadu 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu